

Tămâie și licheni

Grigore Vieru

A murit tămâia,
Duhoarea stă sa crească.
Ne-a umplut ca râia
„Limba moldov’nească”.
Mi-a pierit și somnul,
Pacea creștinească.
Mârâie spre Domnul
Limba moldov’nească.
O biata bătrână
N-are nici de pască.
Stă cu halca-n mână
Limba moldov’nească.
Își crește frumosul
Limba românească.
Îi arată dosul
Limba moldov’nească.
Gângava, tot linge
Cizma muscălească.
Spre Evropi se-mpinge
Limba moldov’nească.
Palidă mi-e fața
Sub un cer ce cascadează.
Îmi mănâncă viața
Limba moldov’nească.
Voi muri, se pare,
Pentru-a mea lumină...
„Mă va plânge oare
Limba cea română?!”